

ALIANȚA FAMILIILOR DIN ROMÂNIA

Str. Zmeica nr. 12, sector 4, Bucuresti

Tel. 0745.783.125 Fax 0318.153.082

www.protejarea-familiei.com

office@protejarea-familiei.com

Către:

Comisia Juridică, de disciplină și imunități a Camerei Deputaților
Comisia pentru sănătate și familie a Camerei Deputaților

NOTĂ

Referitoare la: **PL-x nr. 404/2008 -**

Proiect de Lege pentru modificarea și completarea Legii nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătății

***Stimați Domni Președinți,
Doamnelor și Domnilor Deputați,***

Dezbaterile asupra Proiectului de Lege pentru modificarea și completarea Legii nr.95/2006, modificare privind transplantul de organe și acordul prezumat au luat amploare, mai ales după ce proiectul a fost aprobat de Senat, în 12 mai 2008.

Alianța Familiilor din România a luat atitudine la vremea respectivă și o face și acum, pentru a atrage atenția asupra problemelor născute de acest subiect, care, fiind prea mult birocratizat, este prea puțin cunoscut. Informarea publică despre transplantul de organe sau despre implicațiile lui sociale este lacunară, iar de cele mai multe ori lipsește cu desăvârșire, atât în unitățile medicale, cât și în afara lor. Este normal ca, în această situație, majoritatea populației să nu fie capabilă să înțeleagă termenii specifici cu care operează acest nou proiect de lege.

Orice lege, cum ar fi și aceasta, ar trebui, de fapt, să vizeze tocmai facilitarea binelui general. Chiar și Colegiul Medicilor s-a pronunțat în defavoarea unei astfel de legi, afirmând public că deschide calea multor abuzuri, care pot merge până la a lăsa pacienții să moară pentru a le preleva organele.

În această formulare și în această viziune juridică, acordul prezumat nu se identifică cu acordul voit și explicit al oamenilor, căci **tăcerea nu înseamnă acord**. La nivel etimologic, prezumția este un concept, care, chiar și în sens larg, se traduce prin presupunere, supoziție, probabilitate, părere întemeiată pe aparențe.

Legiuitorii trebuie să țină seama de complexitatea realității, unde lucrurile au fost bulversate de mass-media, care, în ultimul timp, a lansat chiar o campanie în favoarea acestui proiect de lege, abordând, într-un mod facil, subiecte grave, precum penuria de organe, traficul de organe etc.

Situația din țara noastră privind cererea și donarea de organe este delicată, ca de altfel aproape pretutindeni. Cererile sunt tot mai multe, iar donatorii par să fie tot mai puțini; în plus, mai există și dificultatea birocratică, impusă de legislația în vigoare. Și, cu toate acestea, în cursul anului 2008, s-au înregistrat 51 de cadavre-donatori, cifră record pentru țara noastră. Iar o altă situație statistică ne pune în temă și privind latura eșecurilor: 68 de români au murit așteptând să le vină rândul pe lista de așteptare pentru un transplant.

Din cauza blocajelor birocratice și a problemelor de natură practică privind transplantul, un grup de senatori, susținuți de Comisia Medicală a Senatului, a propus o soluție sub forma „acordului prezumat”, preluând modelul unor legislații occidentale, pentru a răspunde mai bine cererii de organe.

Dar în situația actuală, cetățeanul nu poate face încă o alegere conștientă, liberă, informată și în spirit altruist, iar prin lipsa informării se ajunge la încălcarea principiului etico-medical al consimțământului responsabil.

Considerăm că, în felul acesta, **nu se blochează deloc traficul ilegal de organe**, fenomen cu mari ramificații internaționale, de care nici țara noastră nu este străină. În această stare, lucrurile pot fi ușor dezechilibrate de diferite fenomene, aparent controlate și, mai ales, de interese mari financiare. De asemenea, se creează discrepanțe între cei care așteaptă un transplant, pornind de la impunerea unor criterii subiective, aberante și abuzive. Drept urmare, trebuie înăsprite atât supravegherea demersurilor pentru transplantul de organe, cât și pedepsele pentru cei care se pretează să obțină beneficii financiare de pe urma donării de organe.

Intenția dumneavoastră, ca putere legiuitoare, trebuie să fie aceea de a clarifica lucrurile, nu de a le îngreuna. Această stare de lucruri complexă nu face decât să pună în dubiu și mai mult poziția medicului în societate, conștiința lui fiind pusă într-o situație contradictorie.

Remarcăm, de asemenea, că în textul acestui proiect de lege, au fost inserate o serie de concepte aflate într-o accepțiune problematică. Mai întâi, ar trebui să fie **clarificat momentul decesului** unei persoane, care, potrivit legislației actuale, se pronunță la declararea morții cerebrale. În acest sens, vă sugerăm să cereți specialiștilor medicali să clarifice acest aspect pentru a elabora un răspuns veritabil și care să nu mai nască atâta îndoială.

În consecință, propunem ca:

- proiectul de lege să fie modificat în așa fel încât demnitatea persoanei umane să nu aibă de suferit
- decesul unei persoane să fie clar și definitiv stabilit din punct de vedere științific și medical
- **acordul informat și explicit** (cum apare în legislația curentă) **să rămână în vigoare**, dar să se înlăture măsurile birocratice, care mai mult împiedică decât ajută pe cei interesați și implicați.

În acest sens, propunerea de a introduce o rubrică specială și explicită privind acordul voluntar în chestionarul viitorului recensământ pare potrivită.

Pe de altă parte, măsura de a introduce un număr de telefon, la care fiecare cetățean care nu dorește să devină donator post-mortem ar trebui să sune, este riscantă, dacă nu se impune și o corectă campanie de informare în acest sens. În Portugalia, de exemplu, doar 7.000 de persoane din cei aproape 11 milioane de locuitori au sunat la acel număr de la introducerea legislației privind acordul prezumat. Aceeași proporție o întâlnim și în Franța unde în 10 ani, 70.000 de oameni s-au înscris în registrul de refuz din cei 65 de milioane de francezi.

Se poate apela, de asemenea, și la medicul de familie, care în cursul unei consultații ar fi în măsură să se ocupe și de acest demers pentru ca apoi să transmită mai departe informația la spitalele din țară sau unui centru care să aibă doar această misiune de a se ocupa de transplantul de organe.

Pentru o și mai bună informare a comisiilor aferente din Camera Deputaților, privind motivele pentru care AFR pledează împotriva legiferării acordului prezumat, atașăm Nota înregistrată de AFR la Comisia Juridică a Senatului în aprilie 2008.

În speranța că această Notă vă va fi utilă și veți da curs pledoariei noastre, vă mulțumim anticipat.

Pentru Alianța Familiilor din România - Bogdan Mateciuc, Director Executiv,

Pentru Asociația Provita Media - Larisa Iftime, președinte